

Millioner om Aaret. Til Alderdomsforsørgelsen ere de aarlige Udgifter 3 Millioner, til anerkendte Sygekasser $1\frac{1}{2}$ Million, til de fri Fattiggasser 200,000 Kr. Til Formaal, som endnu kun ere meget stærkt under Opsejling, Arbejdsløsheds-kasser og Statsanstalter for forsømte Børn, vil der kunne anslaaes at medgaa $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Hertil komme Udgifter, der vel ikke ere aarlige, men dog kræve Fyldestgørelse i den kommende Tid, nemlig Bevillingen til Christiansborg Slots Genopførelse 6 Mill. — jeg taler ikke om de Overskridelser, som sandsynligvis ville komme — og til Rigshospitalet $7\frac{3}{4}$ Mill. Til Universitetet, Metropolitan-skolen og Fuldendelsen af det kgl. Bibliotek antslaar jeg det knappe Maal af 1 Mill. I alt bliver det efter denne kalkulatoriske Beregning ca. $31\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Af disse gaa dog de $14\frac{3}{4}$ Mill. bort som Udgifter en Gang for alle, saa at der kun bliver 17 Mill. tilbage af disse ekstraordinære aarlige Udgifter, som jeg her har omtalt. Listen, som for øvrigt langt fra er udtømt, kunde jo se truende nok ud, men jeg antager, at man vil vide at trøste sig med den sædvanlige Udvej, at vore Statsindtægter ere stadig stigende, man kan vel forudsætte, at de ville vedblive dermed i Fremtiden, og derigennem ville vi vel nok alligevel kunne naa en nogenlunde tilfredsstillende Balance i vor Statshusholdning. Men — her kommer jeg til et meget stort „men“ — alle her ville vide, at Finansministeren officielt har bebudet den snarlige Fremlæggelse af et Forslag til en Toldreform. Det Grundprincip for en Toldreform, som baade i Toldlovskommissionen og fra Højre og Venstre i Rigsdagen er godkendt, er dette, at alle Raaprodukter som Kul, Metaller, Træ, Petroleum, Kaffe, Ris og mange flere skulle fritages for Told. Naar disse fiskale Told-satser tages bort, ville vore Indtægter af Tolden formindskes med mindst 7—10 Mill. Kr., og hvorledes vil den finansielle Tilstand saa være? Ja, man vil maaske svare mig ganske trygt — i alt Fald kunde jeg tænke mig et saadant Svar fra en vis Side —: Saa forhøje vi simpelthen de direkte Skatter; — thi den fattige Mands Snaps og den fattige Mands Tobak ere jo urørlige her. I dette Tilfælde vilde det blive omtrent en Fordobling af de nuværende direkte Skatter. Om det er en Udvej, der er særdeles tiltalende for ærede Medlemmer, vil jeg lade staa hen. For mig har det i alt Fald ikke ringe finansielle Betæneligheder at vedtage en Lov, der i alt Fald vil medføre store Ofre for

Statskassen — hvor store kan intet Menneske hverken her i Salen eller andetsteds sige, for det beror ganske paa Benyttelsen af denne Lov. De finansielle Forhold mane, forekommer det mig, til en vis Forsigtighed. Jeg kan i alt Fald for mit Vedkommende ikke andet end være overordentlig betænkelig i saa Henseende, al den Stund det for mig af rent saglige Grunde er uhyre tvivlsomt, hvilken Virkning de foreslaaede Foranstaltninger overhovedet ville have for selve det, som er Maalet: Bekæmpelsen af Tuberkulosen. Jeg kunde forstaa, om Lovforslaget blev fremstillet for os som kun havende rent human Betydning, thi dets humane Betydning vil jeg være den sidste til at underkende. Det kan være overordentlig rart, at der aabnes ubemidlede Folk Adgang til at komme paa Sanatorium og muligvis bedres, om ikke helbredes. Det er et smukt og højst human Formaal. Jeg kunde forstaa, hvis det var Maalet, men saa maatte det sejle under det virkelige rene Humanitetsflag og ikke prætere at ville være et vigtigt Led i Kampen mod Tuberkulosen.

Af disse Grunde kan jeg ikke andet, selv om jeg ikke har Tro til, at mine Ord ville virke noget, end slutte med at opfordre ærede Medlemmer til en nøje Overvejelse af de her foreliggende Forslag, til en virkelig indgaaende Prøvelse deraf for at se, om de overfor det Formaal, som her foreligger, virkelig kunne antages at ville have Virkninger, der svare til de Ofre, der kræves.

Tesdorpf: Ligesom de to første Talere glæder jeg mig over Fremsættelsen af disse tvende Lovforslag, og det maa blot være mig tilladt at gøre opmærksom paa enkelte Punkter, som jeg mener, trænge til en Revision eller Ændring. Der staaar saaledes i § 6 i Lovforslaget om Tuberkulosens Bekæmpelse, at Sundhedskommissionen er bemyndiget til at lade indlægge paa et Hospital mod hans eget Ønske en Person, der lider af Tuberkulose og er smittefarlig, naar vedkommendes hjemlige Forhold ikke ere saadanne, at han kan isoleres, eller naar han af Vrangvillie ikke vil lade sig flytte derhen. Det er dog vist et Punkt, hvor Sundhedskommissionen i alle Tilfælde maa optræde med Takt og Maadehold for ikke at gribe forstyrrende ind i private Familieforhold. — Det er for øvrigt kedeligt at skulle være en af de sidste Talere, da flere af de Punkter, jeg vilde berøre, allerede ere blevne berørte af foregaaende